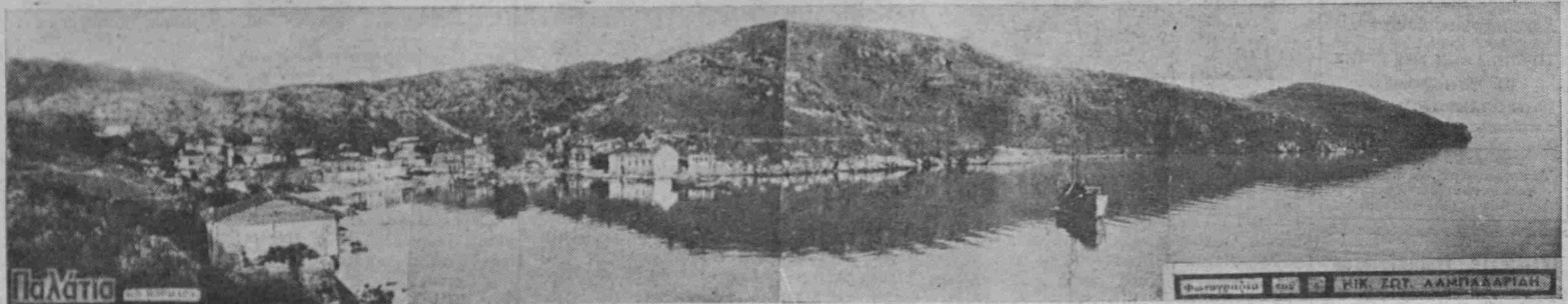

Μαρμαρά

ΑΘΗΝΑΙ: ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1952
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΤΟΣ ΑΡ. ΦΥΛ. 68
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Δ/ΝΣΙΣ: Φρ. Ρουζβέλτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ, ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ σὲ μιὰ ὄμορφη πανοραμική ἀποψη, πού ἀσφαλῶς θὰ συγκινήσῃ πολὺ ὅλους τοὺς Παλατιανούς
(Φωτογραφία τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη, ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Πατρίδα τὸν Μάιο τοῦ 1951)

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

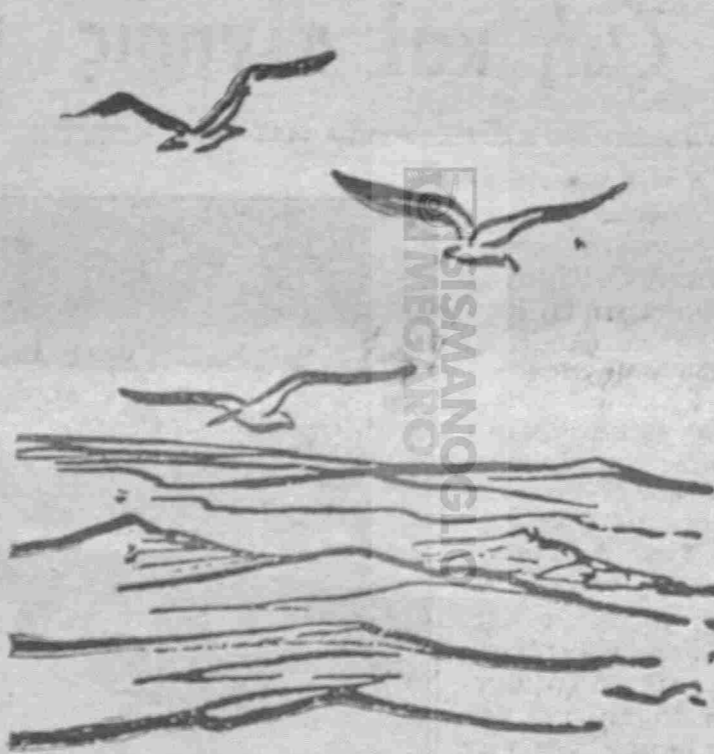
ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ἀπὸ τὸ προηγ. φύλλο

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ/ΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ 'Απὸ τὴν ἐπίσκεψή του στὰ Παλάτια

Συνεχίζουμε τὸ δρόμο μας καὶ σὲ λίγο φθά-
νουμε στὴν «Κουτσοκέ-
φαλη». Λίγα βήματα ἀ-
κόμη, καὶ τὸ μεγάλο δ-
νειρο τῆς ζωῆς μας γί-
νεται πραγματικότης.
Μπροστὰ μας ἔχουμε τὴ
λατρευτὴ Πατρίδα, πού
ἐπὶ τριάντα δλόκληρα
χρόνια τὴ νοσταλγούσα-
με καθημερινῶς καὶ εἴ-
χαμε τάξει ὡς σκοπὸ
τῆς ζωῆς μας νὰ ξανάρ-
θουμε μιὰ μέρα κοντὰ
τῆς καὶ νὰ προσκυνήσου-
με τὸ ἅγιο χῶμα τῆς.
Ἡ καρδιά μας φτερου-
γίζει ἀπ' τὴ συγκίνησι
σὲ ἀντίκρουσμά τῆς καὶ
τὰ μάτια μας γεμίζουν
δάκρυα. Ἀπὸ τὸ ὕψωμα
πού βρισκόμαστε, βλέ-
πουμε ἀπὸ τὴ μιὰ ἕως
τὴν ἄλλη ἄκρη δλόκλη-
ρο τὸ χωριὸ καὶ μὲ παι-
δικὴ χαρὰ ὀνομάζουμε
ἕνα - ἕνα μὲ τὴ σειρά ὀ-
λα τὰ γνωστὰ μας πο-
λυαγαπημένα μέρη:

Νὰ ὁ «Ἀφαιζάνης»,
πού ξεπρόβαλαν ἀπὸ
τὴν ἄκρη τοῦ τὰ καίκια
μας, ὅταν γύριζαν ἀπ'
τὴν Πόλι, καὶ κάθε ἄλ-
λο πλεούμενο, πού ἐρ-
χόταν σὲ τὸ χωριὸ ἀπ' ἑ-
κεῖνα τὰ μέρη. Νὰ τὸ
«Χαβιάρι» μὲ τὶς πλού-
σιες βολές του. Νὰ ὁ
«Ἀμπρου» μὲ τὴν ὠραία
ἀμμουδιά σου γεμάτη
ἀπὸ κτένια, μεθυστρες,

ἀχυβάδες πίνες κ.τ.λ.
Νὰ «τοῦ Παπαδημήτρη ὁ
κάβος» μὲ τὸν μύλο τοῦ
Κουρτέση στὴν κορυφή.
Νὰ «τῆς Γιάννας τ' ἀμ-
πελάμι» μὲ τὸν ἥσυχο
μικρὸ κολπίσκο του,
πού πηγαιναν οἱ γυναί-
κες τοῦ χωριοῦ μας νὰ
κάμουν τὸ μπάνιο τους
καὶ νὰ βγάλουν πεταλι-
δες ἀπὸ τὰ γύρω βρά-
χια, πού ἦσαν γεμάτα
ἀπὸ τὸ ὠραῖο αὐτὸ θα-
λασσινὸ. Νὰ «τοῦ Λογο-
θέτη ὁ μύλος». Νὰ τὸ
«Διμεναρχεῖο» (ὅπως λέ-
γαμε τοῦ Λαζαρή Πολι-
τάκη τὸ σπίτι). Νὰ «τοῦ
Στρατῆ τοῦ Κυριάκη» (ἢ
τοῦ Ἀγγελάκη) ἢ «οὐά-
λα» ἀπ' τὴν ὁποία μι-
κροὶ ψαρεύαμε μὲ τὶς
πετονιές μας κοβίδια
καὶ πιάναμε κάτω ἀπ'
τὰ βραχάκια τῆς τσα-
γανούς καὶ παγούρια.
Νὰ ἡ παραλία τοῦ χω-
ριοῦ γεμάτη ἀπὸ κατά-
σπρα μάρμαρα ἑτοιμα-
νὰ φορτωθοῦν στὰ καί-
κια γιὰ τὴν Πόλι. Νὰ τὸ
«Μουράγιο» καὶ ἡ κατὰ-
λευκὴ σάν περιστέρι κα-
θεδρική ἐκκλησιά μας ἢ
Παναγία, πού μέσα στὸν
ιερὸ χῶρο τῆς νοιώσαμε
παιδιά τὶς πὶο γλυκιές
θρησκευτικῆς μας συγκι-
νήσεις. Νὰ «τὸ ἅγιοσμα

τοῦ Ἁγίου Κωνσταντί-
νου» ἀπ' τὸ ὁποῖο ξεκι-
νοῦσαμε κάθε χρόνο στὶς
21 Μαΐου μὲτὰ τὴν τε-
λετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ γιὰ
τὸ μπάνιο μας, γιὰτὶ ἡ
μέρα αὐτὴ ἦτανε καθιε-
ρωμένη ὡς μέρα ἐνάρξε-
ως τῶν θαλασσινῶν
λουτρῶν. Νὰ «τὸ Γιαλά-
μι» (ἢ μικρὴ ἀμμουδιά)
τῆς «Πισσοκάλας», πού
κάναμε τὰ μπάνια μας.
Νὰ «ἡ Πισσοκάλα», μὲ
τὶς τεράστιες μαρμαρο-

πετρες. Νὰ «οἱ Μπαμ-
πακιές», ὁ βορειοδυτι-
κὸς κάβος τοῦ χωριοῦ.
Νὰ, ἐπάνω ἀπ' τὸ χω-
ριὸ, «ὁ Μᾶης» καὶ τ' ἄλ-
λα βουναλάκια, πού
στήναμε, μικροὶ, ξόβε-
ρες, γιὰ νὰ πιάσουμε
καρδερίνες κι' ἄλλα
πουλιά γιὰ τὰ κλουβιά
μας. Νὰ οἱ «κουλοῦρες»,
οἱ λοφίσκοι ἀπ' τοὺς ὀ-
πίους κάναμε «τσουλί-
θρες», ὅταν εἴμαστε μι-
κροὶ καὶ παίζαμε κνη-

γητὸ καὶ πετροπόλεμο». Ὅπου νὰ γυρίσουμε
τὰ μάτια μας, ἀντικρύ-
ζουμε ὄλο μέρη γνωστὰ
καὶ ἀγαπημένα, πού ξυ-
πνοῦν σὲ τὸ νοῦ μας χιλι-
ᾶδες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰ
παλὰ εὐτυχισμένα χρό-
νια.

Κατεβαίνουμε τὴν πλα-
γιά τῆς Κουτσοκέφαλης
καὶ μὲ βαθειὰ συγκίνησι
μπαίνουμε σὲ τὸ χωριὸ,
πού μᾶς ὑποδέχεται τὴν
ὥρα αὐτὴ τοῦ δειλινοῦ
τυλιγμένο σὲ ζῆμα ἀτμό-
σφαιρα βιβλικῆς γαλή-
νης. Πατᾶμε τὸ ἅγιο
χῶμα τοῦ καὶ σὲ κορ-
μί μας νοιώθουμε ἀνα-
τριχίλα. Μὲ βουρκωμένα
μάτια διασχίζουμε τοὺς
ἐρημούς δρόμους τοῦ
καὶ φθάνουμε στὴν πα-
ραλία. Ὅλα ἔχουν ἀλ-
λάξει ἀπ' τὴν καταστρο-
φὴ καὶ τὸ χωριὸ ἔχει
πάρει μιὰ ἀπερίγραπτη
τραγικὴ ὄψη. Σ' ὄλη τὴν
ἐκτασι δὲν βλέπεις παρὰ
σωρούς ἀπὸ πέτρες,
χῶματα καὶ ξύλα, φρι-
κτὰ ἀπομεινάρια τῶν
σπιτιῶν πού χάθηκαν.
Τίποτε δὲν ἔμεινε δρ-
θιο πού νὰ σοῦ θυμίζει
τὰ παλὰ Παλάτια. Τὸ
φωτεινὸ καὶ χαρούμενο
χωριὸ μας, παραμορφω-
μένο καὶ ἀγνωρίστο,

μοιάζει σάν ἕνα ἀπέ-
ραντο νεκροταφεῖο, μὲ
τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν
του—τὰ χαλάσματα τῶν
σπιτιῶν—σκορπισμένα
ἐδῶ κι' ἐκεῖ, χωρὶς καμ-
μιὰ στοργή, χωρὶς καμ-
μιὰ συμπόνια.

Ψάχνουμε νὰ βροῦμε
τὸ πατρικὸ μας σπίτι
καὶ τὸ βλέπουμε νὰ ὀρ-
θώνεται μπροστὰ μας
σκελεθρωμένο, τελείως
ἀγνωρίστο. Χωρὶς πόρ-
τες καὶ παράθυρα, μὲ
τὴν πρόσοψι φρικτὰ πα-
ραμορφωμένη, μοιάζει
σάν σκελετὸς πρὸ τοῦ
κρέμαστος τὰ κόκκα-
λα. Στεκόμαστε γιὰ
μιὰ στιγμὴ ἄλλοι μπρο-
στὰ τοῦ καὶ ξεσπά-
με ὕστερα σ' ἕνα δυνα-
τὸ κλάμα γεμάτο παρὰ-
δὲν μποροῦμε νὰ συγ-
κρατήσουμε τὰ δάκρυα.
Ἀκράτητα ἴτρεχουν ἀπὸ
τὰ μάτια μας καὶ πέ-
φτουν στὴν πολυαγαπη-
μένη πατρογονικὴ γῆ, ἄ-
δολη προσφορὰ τῆς λα-
τρείας πού τῆς ἔχουμε.

Συντριμμένοι ἀπ' τὸν
καῦμό, ξαπλώνουμε γιὰ
λίγο στὰ κάτασπρα χα-
λίκια τῆς παραλίας, γιὰ
νὰ συνέλθουμε, καὶ τρα-
βᾶμε ὕστερα γιὰ τὸ κα-
φενεῖο τοῦ χωριοῦ, πού
εἶναι σὲ τὸ Κουρτέση. Οἱ
τοῦρκοι, πού εἶναι συγ-
κεντρωμένοι ἐκεῖ, μᾶς ὀ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σ.

ΠΑΛΑΤΙΑ τοῦ Μαρμαρᾶ: Τὸ βορειοανατολικὸ ἀκροαίωμα τοῦ χωριοῦ. Στὴ φωτογραφία διακρίνονται: ὁ «Ἀφαιζάνης», τὸ «Χαβιάρι», τὸ «Ἀμπρου», τὸ «Παπαδημήτρη ὁ κάβος» μὲ τὸ μύλο τοῦ Κουρτέση στὴν κορυφή, τῆς «Γιάννας τ' ἀμπελάμι», τοῦ «Λογοθέτη ὁ μύλος», τὸ «Διμεναρχεῖο», καὶ τὰ σπίτια τοῦ Κ. Γιασεμάκη, Ἀνέστη Τυρογαλά καὶ Π. Πολιτάκη. (Φωτογρ. Θ. Θεοφάνη)

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού :	Δρχ. 20.000
Αγγλίας :	Λιφ. 112
Γαλλίας :	Φρ. 1.000
Αμερικής :	Δολ. 5
Γραφείων και Τραπεζών :	Δρχ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικίᾳ Ἀκαδημίου Διευθυντοῦ
Δελφινώγῃ 154 - Πειραιεὺς

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

«Διάβασα τὰ «Μαρμαρινά Νέα» καὶ ἡ συγκίνησί μου εἶναι πολὺ μεγάλη, ποὺ μοῦ ξαναθυμήσατε τὴ νεανική μου ἡλικία με τὶς ὥραιες δημοσιεύσεις σας. Ἐκτιμῶντας τὴ μεγάλη πατριωτικὴ σας προσπάθεια, ἀπεφάσισα νὰ γραφῶ κ' ἐγὼ συνδρομητὴς τῆς ἐφημερίδος σας, ποὺ τόσο θαυμασία ἐκπληρώνει τὸν πατριωτικὸ σκοπὸ. Πρέπει, ἀγαπητέ κ. Λαμπαδαρίδῃ, νὰ εἶσθε ὑπερήφανος γιὰ τὸ ἔργο σας καὶ καύχημα τῶν συμπατριωτῶν μας. Τὸ δνομά σας θὰ μείνῃ ἀξέχαστο καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ποὺ τοὺς διαβαζοῦν ὅλα τὰ ἔθνη. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θάλω νὰ συγχαρῶ καὶ ὁλοὺς τοὺς συνεργάτας σας καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους σας ποὺ σὰς βοηθοῦν νὰ μᾶς χαρίζετε μετὰ τὸ φύλλο σας τόσες εὐχάριστες συγκινήσεις.

Εἶναι βαρεὰ ἡ ζωντανία ἂν ἀρροσῆται ὁ ζῆνος χωρὶς κανένα συγγενὴ μόνος ἀποδιωγμένος. Χωρὶς κανένα συγγενὴ ναυτὴ νὰ τοῦ μιλήσῃ στὴν κοιμημένη του ψυχὴ παρηγοσιὰ νὰ εἶσθε. Χωρὶς νᾶχη τὴ μάννα του σὲ πλάη του νὰ γῆσι μετ' ἁγιασμένο χεῖλι της κοῦράγῃ νὰ τοῦ δῆνῃ.

Ἡ μόνη παρηγορία στὴν ζωντανία μας εἶναι τὰ «Μαρμαρινά Νέα» ποὺ ἔρχονται κάθε μῆνα νὰ μᾶς δώσουν τὴ χαρὰ τῆς ἐπαφῆς με τοὺς γονεῖς, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους, τοὺς γνωστούς. Γι' αὐτὸ ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ δνομά σας κ. Λαμπαδαρίδῃ καὶ τὸ μεγάλο πατριωτικὸ ἔργο σας.

Μετὰ βαθεῖα ἐκτίμησι
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ ΙΩ. ΚΙΚΟΣ
(Κουταλιανός)
Ἀγ. Φωγαγισίας(Καλλιφορνίας)

ΕΥΧΕΣ

Τὴν ἀγαπημένη μας ἀνεψιὰ Νίκη Κολτρά, ποὺ ἀρραβωνιάστηκε σὲ Κλί βελαντι Ὁχάτιο μετὸν ἐκλεκτὸ νεὸ κ. Νικόλαο Καλογεράκη (ἀπὸ τὴ Χίο) ὑποπλοίαρχο τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, συγχαίρω θερμὰ, εὐχόμενος ὅπως γρηγορὰ φορέσῃ τὰ χρυσὰ στεφάνια τοῦ γάμου. Ὁ θεὸς της
ΔΗΜΗΤΡ. ΖΑΧΑΡΩΦ

Ἦστερα ἀπὸ εὐδόκιμο ὑπηρεσία τεσσάρων περίπου ἐτῶν, ἀπελύθη τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὁ νεαρὸς συμπατριώτης ἱατρός κ. Γεώργιος Παπάζογλου, γιὸς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γ. Παπάζογλου ἀπὸ τὰ Παλάτια, καὶ τῆς κ. Κατερίνας τὸ γένος Στρατῆ Μάντη ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ. Ὁ εὐέλπις νεὸς ἀπελύθη μετὰ τὴν παρακάτω ἡμερησία Διαταγὴ:

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ

Ἡμερησία Διαταγὴ Ἀντοῦ
ἀρ. ἀριθ. 5 τῆς 5/152

Σήμερον ἐχορήγησα φύλλον ἀδείας εἰς τὸν Ἐσθρον Ἀρχιμεινστήν Ἰατρὸν Β. Ν. Γ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ (99427) εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀρ. ἀριθ. 30914/52-1 ἀπὸ 18/12/51 Ἀγῆς Γ.Ε.Ν. Εἰς τοῦτον ἐκπράξω εὐσεβῆσιν διὰ τὴν ἐργατικότητα ἣν ἐπέδειξε κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς Ν. Ν. Νηῶν ὑπηρεσίας του καὶ διὰ τὴν ἀνωτέραν ἀτίληπν μὲτ' ἡξέτελλεσε τὰ ἱατρικὰ του καθήκοντα.

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντιπλοίαρχος ἱατρὸς Α. Ν.

Στὸν ἀπολυθέντα τῶν τάξεων τοῦ

Γὰ «Μαρμαρινά Νέα» εὐχαρίστως παρουσιάζω σήμερον στοὺς συμπατριώτας ἕνα ἀκόμη βλαστάρη τῆς κοινούργιας Μαρμαρινῆς γενιάς τῆς Ἀμερικής. Εἶναι ὁ ἐξαιρετὸς νεὸς Νικόλαος Νικόλαου, ὁ ἀγαπητὸς γιὸς τοῦ λαμπροῦ ἐγκατεστημένου στὴ Σάντα Βάρβαρα τῆς Καλλιφορνίας ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου μας ἀπὸ τὴν Ἀφθὴν κυρίου Εὐριόθεν Νικόλαου. Ὁ νεαρὸς Νικόλαος ὑπηρετεῖ στὶς τάξεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ὡς κληρωτὸς, σήμερα δὲ εὐρίσκειται στὴ Γερμανία, μαζί μετὰ Ἀμερικανικὰ στρατεύματα κατοχῆς.

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» συγχαίρουν ὀλόθερμα τὸν κ. Εὐριόθεν Νικόλαου γιὰ τὸν λαμπρὸ γιὸ του.

Λόγω πληθώρας ἔλης οἱ ΔΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ τοῦ σγᾶτου μας Σκοπεῖ ἀναβάλλονται γιὰ τὸ ἐσχ. φ

στρατοῦ νεαρὸ ἱατρὸ ἢ θεῖα τοῦ Ἀφεντούλα Κυριακίδου εὐχεται καλὴ σταδιοδρομία στὴν πολιτικὴ του ζωῆ.

Κοινωνικὴ Ζωὴ καὶ κίνησις

• ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ •

ΤΑΚΗΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΑ Π. ΒΡΑΧΝΟΥ
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των
στὴς 3 Φεβρουαρίου 1952
στὸν Πειραιᾶ

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι :

Ὁ ἐξαιρετὸς νεὸς κ. Ἡλίας Γ. Σουφῆς, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἡ θνίς Κική Πολυτίμου Πολιτικῆ, ἀπὸ τὰ Παλάτια, ἐτέλεσαν ἑστὶς 24 Φεβρουαρίου, στὸν Ἰ. ναὸ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Καρῆται, τοὺς γάμους των. Στὸ ταμιαστὸ ζευγάρι εὐχόμεσθε βίον ἀνόδιμαρο.

—Μνημόσυνα :

Σὲ στενὸ οἰκογενειακὸ κύκλο τελέσθηκε στὶς 12 Ἰανουαρίου στὸν Ἰ ναὸ τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν τὸ τρίχρονο μνημόσυνο τῆς ἀξέχαστης ἀρχόντισσας τοῦ Μαρμαρᾶ Ἀφεντούλας Δημ. Παντελῆ. Μετὰ τὸ μνημόσυνο τελέσθηκε στὸν τάφο τῆς μεταστάσης τρισάγιο.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

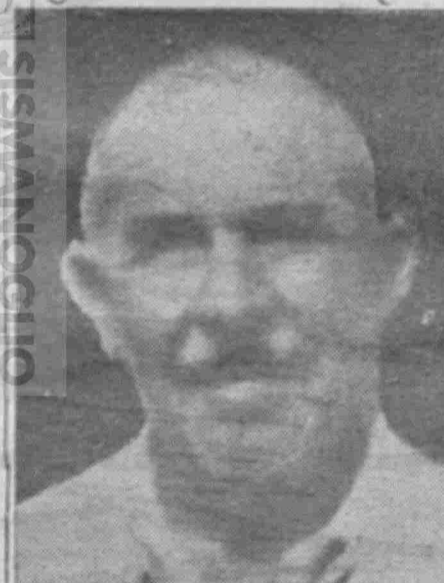
—Βαπτίσεις :

Ὁ κ. Νικόλαος Τζούμας, ἐμπόρος ἀπὸ τὴν Καβάλα, ἐβάπτισε τὸ πρωτότοκο ἀγούρι τοῦ κ. Παναγιώτη Οἰκονομιδῆ ἀπὸ τὸ Πραστεῖο καὶ τῆς κ. Παναγιώτας τὸ γ. Ν. Ζωγράφου ἀπὸ τὰ Παλάτια. Τὸ νεοφώτιστο ἔλαβε τὸ ὄνομα Μιλτιάδης. Εὐχόμεσθε νὰ τοὺς εὖσῃ.

—Θάνατοι :

Σὲ ἡλικία 47 ἐτῶν ἀπέθανε στὶς 6 Νοεμβρίου στὴ Χαλκίδα ἡ Ἀρτεμισία Ἰωάννου Ἀναστασίου τὸ γ. Στ. Παπαιοῦ ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ. Ἡ κηδεῖα τῆς ἔγινε σεμνοπρεπῆ ἀπὸ τὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, μετὰ συμμετοχὴ πολλῶν συμπατριωτῶν. Στὶς 15 Δεκεμβρίου τελέσθηκε στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ Χαλκίδος τὸ 40ήμερο μνημόσυνο τῆς μεταστάσης, τὸ

Ἦστερα ἀπὸ ἐνα αὐτοκινητικὸ ἀτύχημα, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξε θύμα, ἀπέθανε στὴ Ν. Κούταλη σὲ ἡλικία 60 ἐτῶν ὁ Μηνᾶς Ράλλη Ράλλης. Ἄνθρωπος μετὰ σπάνια ψυχικὰ χρίσματα καὶ καλὸς πατριώτης ὁ μειστοσὺς τὸ ἕνα ἀπὸ τοὺς καλοὺς νοικοκυραῖους τῆς Κούταλης. Τύπος ἐν ἰκτόκαρδος μετὰ χαμόγελο πάντα στὰ χεῖλη, σκορποῦσε παντοῦ τὸ κέφι καὶ τὴν χαρὰ, γι' αὐτὸ καὶ ἦταν ἐπιθυμητὸς σὲ κάθε συναναστροφῇ καὶ διασκεδάσει. Οἰκογενειάρχης λαμπρὸς καὶ τακτικὸς ἱεροψάλτης τῆς ἐκκλησίας τῆς Ν. Κούταλης, ἔχαιρε τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως ὄλων τῶν συγχωριανῶν του. Ὁ ἀναπάντεχος θάνατός του κατέλυσε ὄλους τοὺς συγχωριανοὺς του καὶ βύθισε σὲ βαρὺ πένθος τοὺς οἰκείους του. Ἡ κηδεῖα του ἔγινε σεμνοπρεπῆ, μετὰ συμμετοχὴ ὄλων τῶν κατοίκων

τῆς Ν. Κούταλης, ποὺ συνόδευσαν τὴν σορὸν του μετὰ καταφανῆ λύπη μέχρι τοῦ τάφου του. Ἡ μνήμη του θὰ μείνῃ αἰώνια μεταξύ ὄλων τῶν Κουταλιανῶν, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν ἀκόμη τὸν ξαφνικὸ θάνατό του.

Συλλυπούμενοι θερμὰ τοὺς οἰκείους του, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ Μηνᾶ Ράλλη στὸς κήπους τοῦ Παραδείσου. ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀπέθανε τὸν π. μῆνα στὸ ΣίδνεϿ τῆς Αὐστραλίας, 50-κου ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἦτο λαμπρὰ ἐγκατεστημένος ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ Κωνσταντῖνος Ἀποστόλου. Ἡ κηδεῖα του ἔγινε μεγαλοπρεπῆ ἀπὸ τὸν καθεδρικὸ ναὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ΣίδνεϿ, μετὰ συμμετοχὴ ὄλων ἐκείνων συμπατριωτῶν καὶ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ Αὐστραλιῶν φίλων τοῦ μεταστάτου. Τὸν μῖόν του καὶ λοιποὺς συγγενεῖς θερμὰ συλλυπούμεθα

Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἔδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεῖα εἰς ὄλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΛΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φρ. Ρουζβελτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ
Τηλ. 20.088-26.816 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ἀνάμεσα σ' ἕνα κύκλο ὑπερεκατὸν ἐκλεκτῶν καλεσμένων, τελέσθησαν τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς σὲ ἀρχοντικὸ σπίτι τοῦ κ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς κυρίας Εὐστρατίας Μπάρδη (τὸ γ. Δημ. Παντελῆ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ) ἂν ἀρραβῶνες τῆς πολυαγαπημένης κόρης των Νανὲ μετὰ τοῦ Ἑλβετοῦ ἐργοστασιάρχου μηχανημάτων κ. Φράγκο Τζάνι. Ὁ κ. Τζάνι, ἡλικίας 26 ἐτῶν, εἶναι ἠλεκτρολόγος μηχανικὸς διπλωματοῦχος τῶν Πανεπιστημίων Ἑλβετίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας, μετὸν τίτλο τοῦ Διδάκτορος. Ἡ ὠραιότητι καὶ νεαρωτάτη μνηστὴ του εἶναι τελειόφοιτος τῆς γνωστῆς Ἑλβετικῆς Σχολῆς Μονφερτίλ. Τὸ χαρμόσυνο γεγονός γιορτάσθηκε στὴν οἰκίαν Μπάρδη μετὰ πλουσιώτατο δεῖπνον καὶ χαρούμενη διασκέδασι, ποὺ κράτησε μέχρι πρωίας.

Τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς μνηστευθέντας θερμὰ συγχαίρουμε.

Στὴν φωτογραφία ποὺ δημοσιεύουμε εἰκονίζονται τὸ νεαρὸ ζευγάρι στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως γιὰ τὴν Ἑλβετία τοῦ μνηστῆρος κ. Τζάνι.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Μπάρδη εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ ἔχουν κοντὰ τοὺς τὴν ἡμέρα τῶν ἀρραβῶνων τῆς κόρης των καὶ τὸν ἀγαπημένο γιὸ τοῦ Νίκο, ποὺ σπουδάζει στὸ Χάτεροφιλτ τῆς Ἀγγλίας χημικὸς κλωστοῦφαντουργὸς καὶ ἦλθε νὰ περάσῃ μαζί με τοὺς γονεῖς του τὶς διακοπὲς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ νεαρὸς Νικόλαος Μπάρδης εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους μαθητὰς τοῦ σχολείου του, ἀποσπᾶσας κατ' ἐπανάληψιν τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν του. Τὸν συγχαίρουμε θερμὰ γιὰ τὰς προόδους του.

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 6: Σὰν σήμερα τὸ 1789 ἡ κοινότης Ἀφουσιᾶς παρεχώρησε στὴ μονὴ Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὸ ἐνοριακὸ τῆς μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Ἀφουσιᾶς), ποὺ βρισκόταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σὲ κατάστασι ἐρειπώσεως. Ἡ παράδοσις ἔγινε στὸν πρωτοσύγγελο Μελέτιο Βατοπεδινὸ, μετὸν ὄρο νὰ διδῇ στὸν ἀρχιεπίσκοπο Προκοννήσου κάθε χρόνον ἐξήμισιο φλωριά καὶ νὰ μνημονεύεται τὸ δνομά του κατὰ τὶς ἱεραουργίες.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 11: Σὰν σήμερα τὸ 1729 ὁ ἀρχιεπίσκοπος Προκοννήσου Θεόκλητος καθιέρωσε τὸ ἱερὸν ἀντιμύσιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικόλαου Κουταλιῶς. Τοῦτο ἔφερε στὶς τέσσαρες πλευρὰς του τὶς λέξεις:

Ἐνοσιαστήριον θεῖον καὶ ἱερὸν, ἀγιασθὲν καὶ εὐλογηθὲν ἐπὶ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοῦχοῦ Πνεύματος, τοῦ ἔχειν ἐξουσίαν ἱεροουργεῖν δι' αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτικῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐγκαινισθὲν δὲ παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Προκοννήσου κυρίου κυρίου Θεοφιλίου. Ἔτος τὸ σάτιριον 1729, φεβρουαρίου 11.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 20: Σὰν σήμερα τὸ 1922 χειροτονήθηκε μητροπολίτης Προκοννήσου στὸν πατριαρχικὸ ναὸ, κατὰ τὴν πρώτη λειτουργίαν Μελετίου τοῦ Δ', ὁ Γεώργιος Μισαηλίδης, Μ. Πρωτοσύγγελος τῶν Πατριαρχείων. Ὁ Γεώργιος διαδέχθηκε στὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Προκοννήσου τὸν Νικόδημο Παπαδόπουλο ἀπὸ τὴν Κούταλη, ποὺ πέθανε στὶς 4 Ἀγούστου τοῦ 1920, εἶναι δὲ ὁ τελευταῖος Μητροπολίτης ποὺ διοίκησε τὴν Ἐπαρχία μας μέχρι τὸν ἐκπατρισμό μας.

Κατὰ τὸν ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ τοῦ 1835 ἀνέβηκε στὸ Μητροπολιτικὸν θρόνον Προκοννήσου μετατεθεὶς ἀπὸ τὴν Μητρόπολι Κορυθῶς, ὁ Βησσαρίων. Ὁ Βησσαρίων ἐποιεῖσθε τὴν Μητρόπολι Προκοννήσου μέχρι τὸν Αὐγουστο τοῦ 1841 μετατεθεὶς εἰς Διδυμότειχο. Ἐπὶ Βησσαρίωνος κτίσθηκε ἡ παρὰ τὴν Ἀφθὴν μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

—Κατὰ τὸν ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ τοῦ 1876 διορίσθηκε Ἐπίσκοπος Τρίκης ὁ Μελέτιος Οἰκονομίδης, ἀπὸ τὸ Πραστεῖο. Ὁ Μελέτιος ἐσπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης, ἀπὸ τὴν ὅποια ἀπεφοίτησε τὸ 1864 μετὸν βαθμὸν ἀρίστα. Στὶς 7 Μαΐου 1869 χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Σελευκίας βοηθὸς τοῦ Μελενίκου Διονυσίου, τὸ 1876 διορίζεται Ἐπίσκοπος Τρίκης καὶ τὸ 1882 προάγεται σὲ Ἀρχιεπίσκοπο. Ὁ Μελέτιος ἀπέθανε κατὰ τὸ 1892. **ΝΙΚ. ΛΑΜ.**

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

από την 1η σελίδα

ποδέχονται εγκάρδια και προθυμοποιούνται να μάς κεράσουν. Πέρνουμε τον καφέ που μάς προσφέρουν κάτω απ' τον μεγάλο πλάτανο της «πιάτσας» κι' ενώ τον πίνουμε, ο νοός μας τρέχει τριάντα χρόνια πίσω, στην εποχή που οι Παλατιανοί εύτυχιμένοι περνούσαν τις ώρες της σχολής των κάτω απ' αυτόν τον πλάτανο, άπολαμβάνοντες τη δροσιά του.

Στόν άγαπητό φίλο και συνοδό μας κ. Θεοφανίδη έκφράζουμε τη μεγάλη επιθυμία μας να επισκεφθούμε το πατρικό μας σπίτι και τον παρακαλούμε να ζητήσει την άδεια από τον σημερινό Ιδιοκτήτη του. Πρόθυμος όπως πάντα ο λαμπρός πατριώτης, διαβιβάζει την παράκλησή μας και σε λίγο με μεγάλη συγκίνηση περνάμε την πόρτα του σπιτιού, μέσα στο οποίο είδαμε για πρώτη φορά το φως της ζωής και περάσαμε χαρούμενα τα παιδικά μας χρόνια.

Με την καρδιά πλημμυρισμένη από πόνο και χαρά, ανεβαίνουμε και στα τρία του πατώματα, μαινουμε σ' όλα του τα δωμάτια, πηγαίνουμε σ' όλες τις γωνιές του. Αχόρταγα το κοιτάζουμε και με τα φτερά της φαντασίας ξαναζωντανεύουμε τα περασμένα. Χιλιάδες οι αναμνήσεις ξυπνούν στο νοός μας και μέσα σε μία γλυκειά έκσταση ξαναζούμε για λίγο δλόκληρη την παλιά εύτυχιμένη οικογενειακή μας ζωή.

Ζητούμε να βρούμε κάτι να πάρουμε για ένθύμιο από το πατρικό μας σπίτι και το μάτι μας πέφτει στο εικόνοστάσι, που, ξυλωμένο απ' τη θέσι του, βρίσκεται ριχμένο σε μία γωνιά μαζί με μερικά άλλα ξύλα. Τό ζητάμε απ' τον σημερινό Ιδιοκτήτη του, που μάς συνοδεύει, και ο καλός κ. Ριζελή Όμπερ Αίντογάν δχι μόνο μάς τό προσφέρει πρόθυμα, αλλά αναλαμβάνει να μάς τό στείλη και στην Πόλι, στην διεύθυνσι του κ. Θεοφανίδη.

Με πόνο έγκαταλείπουμε σε λίγο τό πατρικό σπίτι και παίρνουμε τον δρόμο για τό έσωτερικό του χωριού.

Περνάμε απ' όλες τις γειτονίες και προσπαθούμε να κατατοπισθούμε στην καινούργια τους διαμόρφωσι. Η άλλαγή όμως είναι τέτοια, που δυσκολευόμαστε πολύ να τά καταφέρουμε.

Ένα γενικό ανάκατωμα σπιτιών, μαγαζιών, εκκλησιών και σχολείων, που κείτονται σε άμορφους σωρούς από πέτρες και χώματα, άλλαξαν δλοκληρωτικά την όψη τη χωριού. Όπου να ρίξεις τό μάτι σου, δε βλέπεις παρά έρείπια και μόνο έρείπια, που σου φέρνουν στο νοός τις τραγικές εικόνες των άεροπορικών βομβαρδισμών του τελευταίου πολέμου.

Από τά 650 σπίτια που άφησαμε στα Παλάτια τό 1922, σήμερα σώζονται μόνο ΤΡΙΑΝΤΑ III. Από τις τέσσαρες εκκλησιές μας μόνο ή Παναγία διατηρείται, κι' αυτή χωρίς σκεπή και πρόσοψη. Ο Άγιος

Δημήτριος, ο Άγιος Γεώργιος και ο Άγιος Άθανάσιος δεν υπάρχουν πειά. Τό σχολείο μας, σωστό έρείπιο. Από τό ώραίο διόροφο κτίριο δεν σώζονται παρά μόνο οι τέσσαρες τοίχοι του κι' αυτοί μισογκρεμισμένοι. Τό πηγάδι άλλαξε κι' αυτό όψη. Την γραφική άντένα αντικατέστησε ένας καραβίσκος μακαράς στερεωμένος σε μερικά ξύλα, που ζώνουν άκομψα τό πηγάδι, σάν σκαλωσιά για πιού. Δίπλα έ γεροπλάτανος, φοβερά κουτσουρεμένος και τσακισμένος, άπλωνει έδω κι' εκεί τά κλαδιά του, χωρίς καμιά χάρη και όμορφιά.

Στό νεκροταφείο άδικα φάχνουμε να βρούμε τά μνήματα. Όλα τά έχει καλύψει τό άγριόχορτο, που φθάνει τό ένα μέτρο ύψος. Σ' ένα μικρό άκάλυπτο μέρος βρίσκουμε τό μοναδικό σημάδι του. Είναι μία ταφόπετρα, που έχει ένα σταυρό χαραγμένο στο επάνω μέρος της κι' από κάτω τά γράμματα:

Ένθάδε κείται ή δούλη του Θεού Παρισόνια του καπετάν Άποστόλη Κουζουνέκη σύζυγος Έγεννήθη τη 8η Μαΐου τω 1863 και έτελεύτησε τη 17 η)βόλιου 1902(.

Με κίνδυνο να γκρεμισθούμε σ' ένα βαθύ λάκκο, παραμερίζουμε τ' άγκάθια και τις άβιταϊνιές, πίσω από τις οποίες άποκαλύπτουμε τό Ιερόν και τη δυτική πλευρά του ναού του Άγιού Γεωργίου. Στα ύπολοιματά των τοίχων που σώζονται, βλέπουμε ζωγραφισμένες διάφορες συμβολικές εικόνες της Άποκαλύψεως. Διακρίνουμε πολύ καθαρά ένα τεράστιο δράκο της θάλασσας, με τό φιδίσιο σώμα του ξαπλωμένο από δυσμάς προς άνατολάς, έτοιμο να κατασπαράξη με τό φεβροτό στόμα του ένα μεγάλο όκταπόδι. Κάτω από τό όκταπόδι και από την ούρά του δράκου είναι ζωγραφισμένα διάφορα ψάρια που κολυμπούν στη θάλασσα. Γιό πέοα ένας χορός πεθαμένων με έπί κεφαλής τον Έωσφόρο. Κάτω από τον Έωσφόρο ένα πλήθος άμαρτωλών, ο πρώτος των οποίων ύπογράφεται Ιουλιανός ο παραβάτης. Στο επάνω μέρος φαίνονται ζωγραφισμένοι διάφοροι άγιοι, των οποίων σώζονται μόνον τά πόδια.

Παίρνουμε από τό Ιερόν του κατεστραμμένου ναού λίγα κομμάτια του ζωγραφισμένου τοίχου για να τά φέρουμε στα Νέα Παλάτια να θμελιωθούσιν στον εκεί οικοδομώμενο ναό, και βγαίνουμε από τά Ιερά έρείπια. Κατά την έξοδό μας βλέπουμε δίπλα τό κοιμητήρι του χωριού σωριασμένο κι' αυτό σ' ένα άμορφο όγκο από πέτρες και χώματα. Άνάμεσά τους ξεπροβάλλει ένα κομμάτι τοίχου, στο επάνω μέρος του οποίου είναι έντοιχισμένη μία μικρή τετράγωνη πλάκα με τά γράμματα:

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΡΙΤΗΣ ΑΝΗΓΕΡΘΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΑΛΗΑΝΑΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΟΥ ΤΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1918

Στεκόμαστε για λίγο σιωπηλοί μπροστά στα έρείπια που σκεπάζουν τά κόκκαλα των άγαπητών μένων νεκρών μας και

με σφιγμένη την καρδιά ξαναπαίρνουμε τον δρόμο, για να συνεχίσουμε τον πονεμένο περίπατό μας στο τραγικό χωριό.

Κατηφορίζοντας περνάμε μπροστά από τό σπίτι του μακαρίτη Λυμπέρη, τό μόνο που μένει όρθιο και σε πολύ καλή κατάστασι στη συνοικία του Άγιού Γεωργίου. Παρακάτω τό μαγαζί του Χατζηλαζαρή - Λαμπαδαρίδη έχει μετατραπή σε γκαράζ, στο όποιο στεγάζεται τό αυτοκίνητο των Λατομείων του Τουράν Καβρέν. Δίπλα, στη «Χώρα», τά σπίτια του Βούλγαρη και του Δημητρου Χατζηνηκολή έχουν γίνει ισόγεια, και από πίσω ο «Πύργος» άπόμεινε ένα μικρό κομμάτι από τό πανάρχαιο όγκώδες οικοδόμημά του. Γύρω, γύρω χαλάσματα, που φράζουν όλους τους δρόμους, και στη μέση ό μπαξές του Τρύφου, χωρίς όμως τον «Αη-Θανάση. Στη βορειοδυτική γωνιά του μανδρότοιχου που τον περιβάλλει, σώζεται ακόμα ή πλάκα που έβαλε ο μακαρίτης Ιδιοκτήτης του, με τά γράμματα:

Ο ΙΕΡΟΣ ΟΥΤΟΣ ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΙΣ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΕΠΙΧΩΜΑΤΙΣΘΕΙΣ, ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΘΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΤΕΙΧΙΣΘΕΙΣ ΑΠΟ ΒΡΑΧΩΔΟΥΣ ΓΗΠΕΔΟΥ ΕΙΣ ΚΗΛΙΟΝ, ΗΥΠΡΕΠΙΣΘΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΗΑΝΗ ΤΡΥΦΑΝΟΣ Γ. ΔΟΥΣΟΥ, 1902.

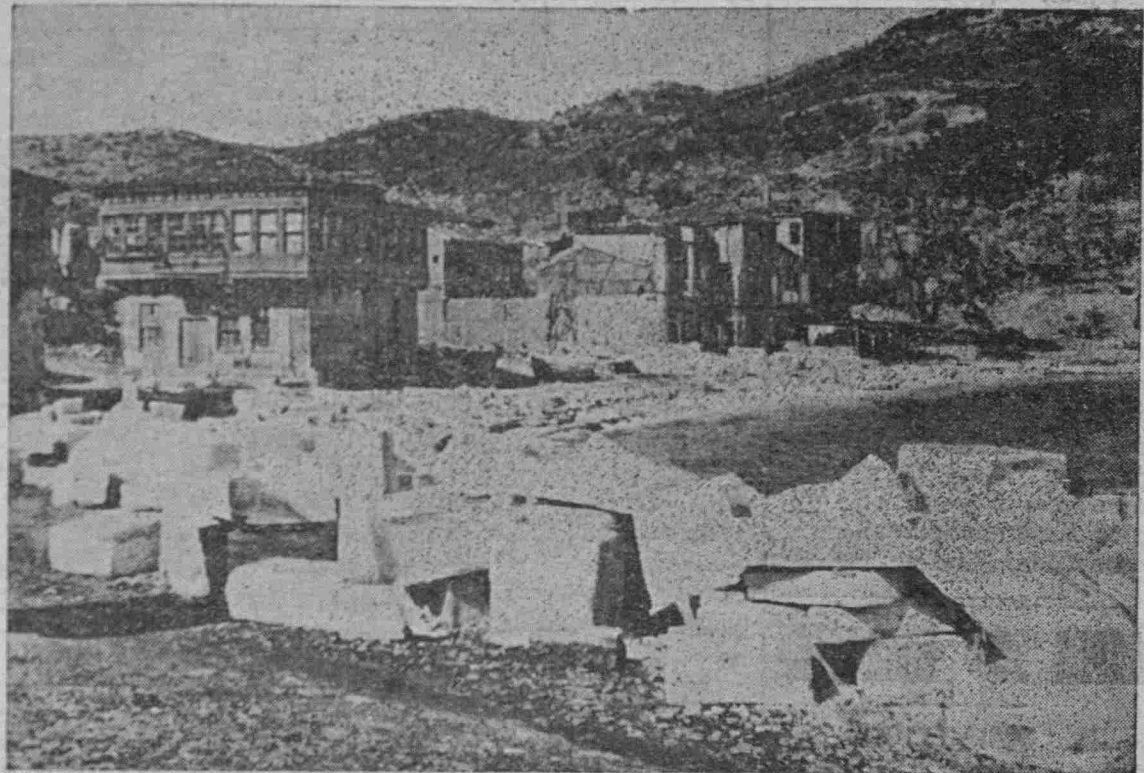
Όπως αναφέραμε και παραπάνω, από τά 650 σπίτια που άφησαμε τό 1922 στα Παλάτια, σώζονται σήμερα μόνο 30, και αυτά είναι:

Του Λαζαρή Πολιτάκη (Λιμεναρχείο), του Κωνσταντίνου Γισεμάκη, του Άνέστη Τυρογαλά (Έγγλέζου), του Κωνσταντίνου Σιδερά, του Πολύτιμου Πολιτάκη, του Λαμπίτη, του Σωτηράκη Λαμπαδαρίδη (Χατζηλαζαρή), του Θανάση Μακρόγλου, του Θεολόγου Τάκου, του Γιάννη Κουτούκα, του Πασχάλη Ταβλαρίδη, του Κουρτέση Ταβλαρίδη, της Κατερίνας της χήρας, (Χρήστου Κιοκιού), του Μορφάκη, του Γιάννη Θεοδόση, του καπετάν Σταμάτη Χριστοδούλου, του καπετάν Άδάμ, του Γιούνη της Σοφιάς, του Κώστα Χατζού, του Δημητρου Χατζηνηκολή, του Βούλγαρη, του Λυμπέρη, του Δημητρου Μπούφου, του Βασίλη Χατζού, του Άλέξη Κυριαζή, του καπετάν Άντώνη, του Σπόρου Βαγγελάκη, του Τσουρουξή, του Γιάννη Τζαμτζή, του Βλάχου Καφανή και του Φώτη της Έλέγκως.

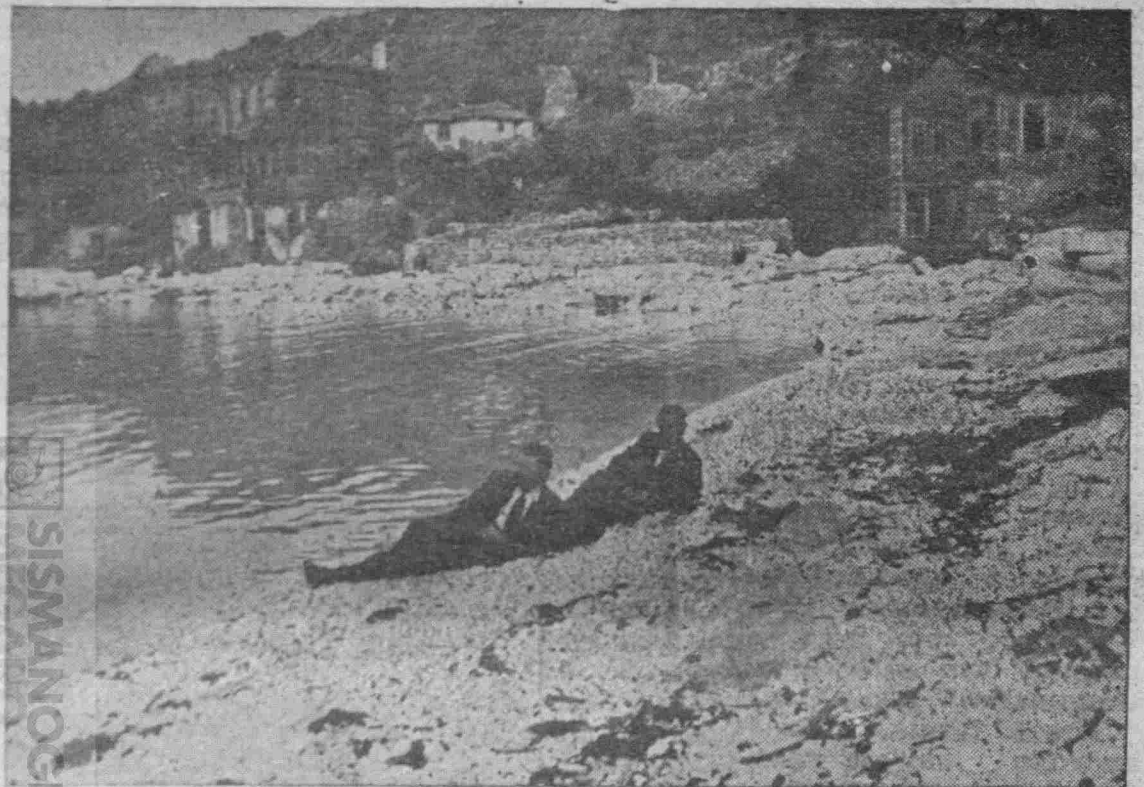
Από τους παλιούς συμπατριώτες μας Τουρκούς στα Παλάτια μένουν σήμερα τρεις οικογένειες: Του Χουσεϊν Ντελή Χουσεϊν, του Ούλουσλου Μεμέτ Άγα και του Μουσταφά Τσακτζή.

Δεχόμαστε τη φιλοξενία που μάς προσφέρει με μεγάλη έγκαρδιότητα ο πρώτος και διανυκτερεύουμε στο σπίτι του, που ήταν άλλοτε τό σπίτι του Κώστα Τσατάνη. Η γυναίκα του Άϊσε και ή κόρη του δεν ξέρουν πώς να μάς περιποιηθούσιν. Κάνουν τό κάθε τι για να μάς ευχαριστήσουν. Μας έτοιμάζουν ένα πλούσιο δείπνο, που τό παίρνουμε καθισμένοι άλατούρκα σε μαλακά μαξιλά-

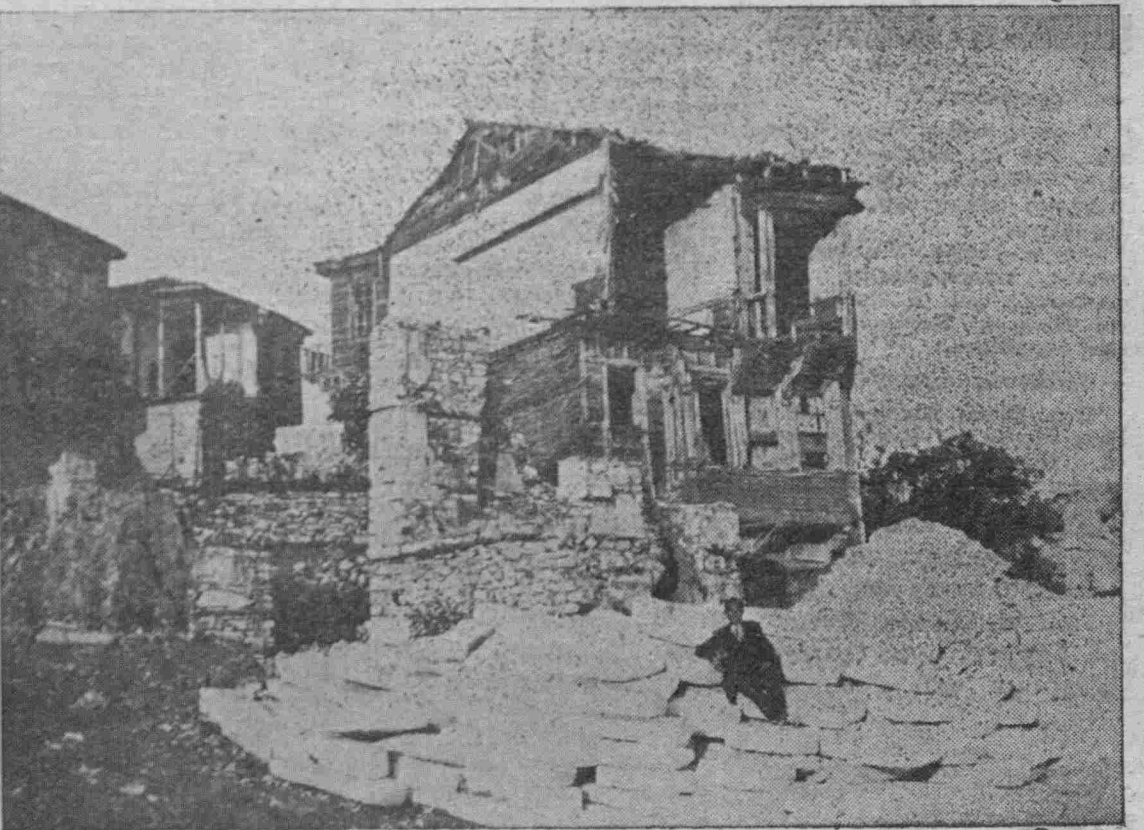
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Τό κεντρικό τμήμα της παραλίας του χωριού με τά σπίτια που σώζονται σήμερα. Αύτά είναι κατά σειράν (άπό άριστερά προς τά δεξιά) του Θανάση Μακρόγλου, του Θεολόγου Τάκου, του Γιάννη Κουτούκα, του Πασχάλη Ταυλαρίδη, του Κουρτέση Ταυλαρίδη και της χήρας Κατερίνας Κιοκιού.

Τό τμήμα της παραλίας από του Θανάση Μακρόγλου τό σπίτι μέχρι του Πολύτιμου Πολιτάκη. Όπως φαίνεται στη φωτογραφία, όλα τά σπίτια του τμήματος αυτού έχουν καταστραφή και τό μόνο που σώζεται είναι του Πολύτιμου Πολιτάκη. Κάτω στα κάτασπρα χαλίκια της παραλίας έσπλωμένοι, ο συνεργάτης μας κ. Θεοφανίδης και ο δ)γνής μας κ. Λαμπαδαρίδης.

Ο διευθυντής μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης μπροστά στα έρείπια του πατρικού του σπιτιού (οίκια Χατζηλαζαρή-Λαμπαδαρίδη). Από τη φωτογραφία αυτή άς βγάλουμε μόνον τους οι Παλατιανοί συμπεράσματα για τη σημερινή κατάστασι του χωριού των.

ρια γύρω από ένα μεγάλο σοφρά και ύστερα από τον καφέ μάς όδηγούν στην «καλή κάμαρα», όπου μάς περιμένουν καλοστρωμένα κρεβάτια με κατακάθαρα φρεσκοσιδερωμένα σεντόνια και μαξιλάρια. Σε λίγο τό ταλαιπωρημένο από την 12ωρη πορεία κορμί μας και από τις άλλεπάλληλες συγκινήσεις πνεύμα μας βρί-

σκουν την ανάπαισι στην άγκαλιά του ύπνου που δεν άργησε να κλείσει βαρεία τά μάτια μας. Την άλλη μέρα τό πρωί, πριν βγη ακόμη ή ήλιος, είμασθε στο πόδι. Κατεβαίνουμε στην παραλία του χωριού και με την συντροφιά του άγαπητού φίλου κ. Θεοφανίδη, κάνουμε ένα περίπατο στην Κουτσκέ-

φαλη, από τό ύψος της οποίας πέρνουμε την ωραιότατη φωτογραφία που δημοσιεύουμε στην πρώτη σελίδα του σημερινού φύλλου μας. Στην επιστροφή μας στο χωριό βρίσκομε τό βενζινόπλοιο της συγκοινωνίας έτοιμο ν' αναχωρήσει για τον Μαρμαρά. Αποχαιρετούμε την καλή οικογένεια του φίλου Χουσεϊν και τους άλλους

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΓΡΙΠΠΗΣ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ

ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ, Φεβρουάριος (Της αντιπροσώπου μας).—'Επιδημία γρίππης μαστίζει από μηνός το νησί μας, με δυσάρεστα αποτελέσματα. Τα τρία τέταρτα σχεδόν των κατοίκων είναι άρρωστοι, χωρίς καμιά απολύτως Ιατρική περίθαλψη, γιατί το νησί μας στερείται δυστυχώς Ιατρού και φαρμάκων. Από τη γρίπη απέθανε ο γιός της χήρας Κασσάνδρας Δροσινόπουλου ηλικίας 21ετών

ΔΩΡΕΑ 500 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ, Φεβρουάριος (Της αντιπροσώπου μας).—'Ο έγκατεστημένος στην Αμερική έκλεκτός συμπατριώτης μας από τη Γαλιμιά κ. Βασιλείος Φουντουκάκης απέστειλε στο χωριό μας 500 δολάρια όπως διατεθούν για την αποπεράτωση της εκκλησίας μας, ως δωρεά του για τη μνήμη της άεχαστης συζύγου του 'Αρτεμισίας. Η επιτροπή του χωριού μας, με πρωτοβουλία του λαμπρού συμπατριώτη μας κ. Εύαγγελου Βαρυτοπούλου, τίμησε στις 6/12/51 με γαλοπρεπέστατο μνημόσυνο για την ανάπαυσι της ψυχής της μακαρίτισσας συζύγου του. Τα του μνημοσύνου επιμελήθηκαν προσωπικώς ο κ. Βαρυτόπουλος και η σύζυγός του, παρευρέθησαν δέ σ' αυτό όλοι οικείοι του χωριού μας. Τόν κ. Βασίλ. Φουντουκάκη συχαίρουμε θερμά για τη μεγάλη δωρεά του, με την οποία τόσο πολύ ωφέλησε το χωριό μας και τίμησε την μνήμη της άεχαστης συζύγου του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

—'Αρραβώνες: 'Ο γιός του κ. Γεωρ. Κρουπάκι από τη Γαλιμιά και η θνίς 'Ανθούλα, κόρη της κ. Μερίας Παλαδάκη, έδωσαν άρραβώνα. 'Ο κ. Γεώργ. 'Υποδηματοπούλος, τελενοφόλακας 'Αμμουλιανής, και η θνίς Εύγενία Παναγή Μαμάκου, έδωσαν άρραβώνα. —'Διόλωση άρραβώνος 'Ο κ. Θεοφ. Κανάρης και η θνίς Μαρία Κ. Νεράτζη, από το 'Πασσαλιμάνι, διέλυσαν

ΣΦΟΔΡΗ ΑΝΕΜΟΘΥΕΛΛΑ ΜΕ ΒΡΟΧΗ ΕΠΡΟΞΕΝΗΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, Φεβρουάριος (του ανταποκριτού μας).—Την νύκτα της 6ης προς την 7ην Φεβρουαρίου σφοδρότατη άνεμοθύελλα μετά βροχής έπροξένησε σημαντικές ζημιές στο χωριό μας. 'Απ' όλα σχεδόν τα σπίτια άνηπάγησαν τα κεραμύδια και έσπασαν πολλοί όλοπινακες. Από τη μεγάλη θαλασσοταραχή στο λιμάνι μας, έξώκειλε στους βράχους τό πικ «'Αγιος Νικόλαος», που έκτελει την συγκοινωνία Ν. Μαρμαρά—Θεσ/νίκης και έπαθε αρκετές ζημιές, χω-

ρίς εύτυχώς ανθρώπινα θύματα. Από τό δάσος Γρηγορίου έκριζώθηκαν 3000 πευκόδενδρα και 1000 από τό δάσος Τριποτάμου. Από τους έλαιώνες μας έκριζώθηκαν 400 έλαιόδενδρα Ιδιοκτησίας διαφόρων κατοίκων του Ν. Μαρμαρά. Σημαντικές ζημιές έπασαν: τό έλαιοτριβείον «Τερψιθέα» 4.000.000 δρ., τό σχολείο μας 3.000 δαχ., τό Κοινοτικό γραφείο μας 1.000.000 δρχ. και ο ναός των Ταξιαρχών 1.000.000 δρχ. ΚΩΝΣΤ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΝΕΑΣ ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

'Η κ. Εύριδική Νικ. Οικονομίδου προσέφερε δρχ. 50.000 για την αποπεράτωση του Ι. ναού Νέας Κουτάλεως. Για την διακόσμηση της ίδιας εκκλησίας ο κ. 'Εμμανουήλ Νικ. Κονιόρδος υποσχέθηκε μία εικόνα του 'Αγίου Νικολάου, την οποία θά δωρήσει σέ μνήμη του μακαρίτη πατέρα του Νικολάου Κονιόρδου. Συχαίροντες τούς πα-

ραπάνω δωρητάς, περιμένουμε να μιμηθούν τό παράδειγμά τους και οι άλλοι Κουταλιανοί, για να μπορέση να τελειώση ή μισοφαιγμένη εκκλησία του χωριού τών. Είναι πατριωτική υποχρέωσις όλων μας να βοηθήσουμε τόν ξερανο για την αποπεράτωση του χριστιανικού και πατριωτικού τούτου έργου. ΧΡΥΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

'Η κ. Παρασκευούλα Κανακάρη, κάτοικος Νέας 'Αφθόνης, ζητεί πληροφορίες για την πρώτη εξαδέλφη της και βαπτιστική της 'Αργέτα, κόρη του Βασιλείου Βαροσάμη από τόν Μαρμαρά, αδελφού του Βελούδα, έγκατεστημένη μέχρι τό 1922 στην Κων/πολι. Οι γνωρίζοντες παρακαλούνται να γράψουν στή διεύθυνσι της κ. Παρασκευούλας Κανακάρη (Ν. 'Αφθόνη—Πυργαδικία Χαλκιδικής).

ΕΥΧΕΣ

Στόν έγκατεστημένο στόν 'Αγιο Φραγκίσκο της 'Αμερικής αγαπητόν μου εξαδέλφο 'Γεώργιο Χρυσοβέργη, για τό όποιο διαβάσαμε στή «Μαρμαρινά Νέα» ότι υπέστη έγχείρησι, εύχομαι με όλη μου την καρδιά περαστικά τού και άλλο κακό να μη ξαναβή.

'Η εξαδέλφη του ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΓΑΚΗ (τό γ. 'Αναστ. Κιάση από τη Γαλιμιά)

Τά αγαπητά μας αδελφία Μιχάλη και Κώστα (Πέτερ), παιδιά του μακαρίτη Παναγιώτη Ροδοκαλάκη από τη Γαλιμιά, που αγόρασαν νέο πολυτελέστατο κατάστημα στήν Τακόμα, συχαίρουμε όλοθερμα για την πρόδοό τους και τούς εύχόμαστε καλές δουλειές.

'Η νύφη τους ΜΑΡΙΑ και ο αδελφός τους ΓΕΩΡ. ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗΣ

ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΜΑΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ (ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

'Εν Καλαμαριά τή 30/1/52 Φίλατε Διευθυντά κ. Νικόλ. Λομπαδαρίδη,

'Ελαβα τό ύπ' αριθ. 66 φύλλον της έγκρίτου 'Υμών 'Εφημερίδος μηνός Δεκεμβρίου 1951 και Σας εύχαριστώ θερμώς. Σας παρακαλώ όπως μοι αποστείλητε άπαντα τά προηγούμενα φύλλα και συγκεκριμένως από τότε που ήρχισατε δημοσιεύοντες τās έντυπώσεις Σας «Πώς είδα την Πατρίδα ύστερα από τριάντα χρόνια» κατά την μετάβασίν Σας στή 'Αγία έκείνα χώρα της προσφιλοῦς και αλησμόνητου μας πατρίδος «Μαρμαρά» κατά μήνα Μάϊον του 1951.

'Η χαρά μου είναι άπερίγραπτος και ή συγκίνησης που αισθάνομαι άναγιγνώσκων τās λεπτομερείας της όλης άνά τό νησί μας διαδρομής Σας, καταφανής. 'Εκ βάθους της ψυχής μου αναβλύζουν εις τούς όφθαλμούς μου δάκρυα από τόν πόνο και την χαράν, τούς στεναγμούς αλλά και την αγαλλίασιν της ψυχής. Δέν είναι δυνατόν ήμεις οι όποιοι έγεννηθημεν εις ένα τόσο ωραϊον νησί, να λησμονήσωμεν τās ωραιότητάς του και τά τοπεία του.

Σας συχαίρω όλως ιδιαίτερος διά τās προσπάθειας τās όποιās κατεβάλατε και καταβάλλετε μέχρι της σημερον, διά να κρατάτε διά της έγκρίτου 'Εφημερίδος Σας ένμέρους διά τά πράγματα της πατρίδος μας όλως ήμās οτινες Σας παρακολουθοῦμεν νοερώς και Σας ένισχύομεν ήθικώς εις την Ιστορικήν όντως άποστολήν Σας. Βεβαιώθητε, αγαπητέ φίλε, ότι δέν είναι δυνατόν να σάς περιγράψω την χαράν, την μεγάλην και άπροσμέτρητον χαράν που αισθανόμθα, άναγιγνώσκοντες τās «Μαρμαρινά Νέα» έγώ, καθώς και όλοι οι έδώ πατριώται μας.

Δέν είναι δυνατόν να αντιπαρέλθω τό γεγονός και να μη έκφράσω τά πλέον θερμά μου συχαρητήρια εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Οικοδομικού Συνεταιρισμού «'Η Προκόνησος», όπερ, κατόπι πολλών μόχθων και κόπων, κατώρθωσε να επιτύχη την άγοράν του καταλλήλου χώρου, εις τόν όποιον θά ίδρυθ ή «'Νέα Προκόνησος».

'Αξίζει ένα μεγάλο «ΕΥΓΕ» εις όλους έκείνους, οτινες, έργαζόμενοι άφιλοκερδώς, επέτυχον τό έπίδιωκόμενο σκοπό και έφάνησαν άντάξιοι τών προσδοκίων τών μελών του Συνεταιρισμού. Τρέφω άπόλυτον την πεποίθησιν ότι ή έκδοσις της προσφιλοῦς 'Εφημερίδος Σας έκπληροί έπωφελέστατον προορισμόν και διαδραματίζει προσδευτικώτατον ρόλον διά την ζώην ήμών τών «Μαρμαρινών», αλλά και όλοκλήρου του προσφυγικού στοιχείου.

Μαζί με τά θερμά μου συχαρητήρια και τās διαπύρους εύχάς μου διά κάθε δυνατήν πρόδοον, έπιθυμώ να Σας διαβεβαιώσω μέσα από τά κατάρβαθα της ψυχής μου, ότι είναι δικαίως πόθος μου να δυνθώ να συντελέσω και έγώ εις την έπίτευσιν του προσδευτικού σκοπού, τόν όποιον έπίδιώκετε. Θέτω λοιπόν τόν έαυτόν μου εις την διάθεσίν Σας.

'Ο Δήμαρχος Καλαμαρίας κ. Σταθρος Χρυσοστόμου Καρατζάς γεννήθηκε στήν 'Αφθόνη του Μαρμαρά. Τά πρώτα μαθήματα παρηκολούθησε στή Κυριακεία εκπαίδευτήρια. Τis Γυμνασιακές σπουδές έλαβε στήν Κωνσταντινούπολι, στή 'Ελληνική—Γαλλική Γυμνάσιο Χατζηχοστόνου, άποφοιτήσας τελικώς μετά την Μικροσιατική καταστροφή κατά τό έτος 1924—1925 από τό Γυμνάσιο Χαλκίδος. 'Εγγραφέας στή Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, άποπεράτωσε τās σπουδές του, άποφοιτήσας με τό δίπλωμα του Νομικού. 'Υπηρέτησε στή λωροφυλακή μέχρι του 1949 κατά διαστήματα, άποστρατευθείς με τόν βαθμό του Μοιράρχου. Διαμένει οικογενειακώς στήν Συνουκισμό Ν. Κατωλή Καλαμαρίας, τιμώντος μεταξυ του προσφυγικού στοιχείου, τό όποιο πάντοτε έξυπηρέτησε, και στή πλευρά του όποιου πάντοτε στάθηκε ως άρωγός. Κατελών επί κεφαλής Ιδίου συνδυασμού κατά τās περιονές Δημοτικές εκλογές, έξελέγη με καταπληκτική διαφορά ψήφων τών άντιπάλων του δύο συνδυασμών, συγκεντρώσας τά 75 ο/ο τών ψηφισάντων. Μαζί του έξελέγησαν και όλοι οι συνυποψήφιοι του στον συνδυασμό του. 'Εκλεγείς παμψηφεί Δήμαρχος, άνέπτυξε κάθε νοητή δραστηριότητα για την προαγωγή τών συμφερόντων του Δήμου Καλαμαρίας, έποβάλλων διάφορα ύπομνήματα στή όρμόδια 'Υπουργεία και ζήτησας την λήψιν διοικητικών και οικονομικών μέτρων για τό βελτίωσι της τύχης τών συνδημοτών του και της έν γενεί ζωής του τουριστικού Δήμου του.

Με αγάπην και εκτίμησιν ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ Δήμαρχος Καλαμαρίας (Θεσσαλονίκης)

Τούρκους που ήλθαν στο μουράγιο να μάς κατεοδώσουν και με τά μάτια πλημμυρισμένα από δάκρυα που έγκαταλείπουμε και πάλι την

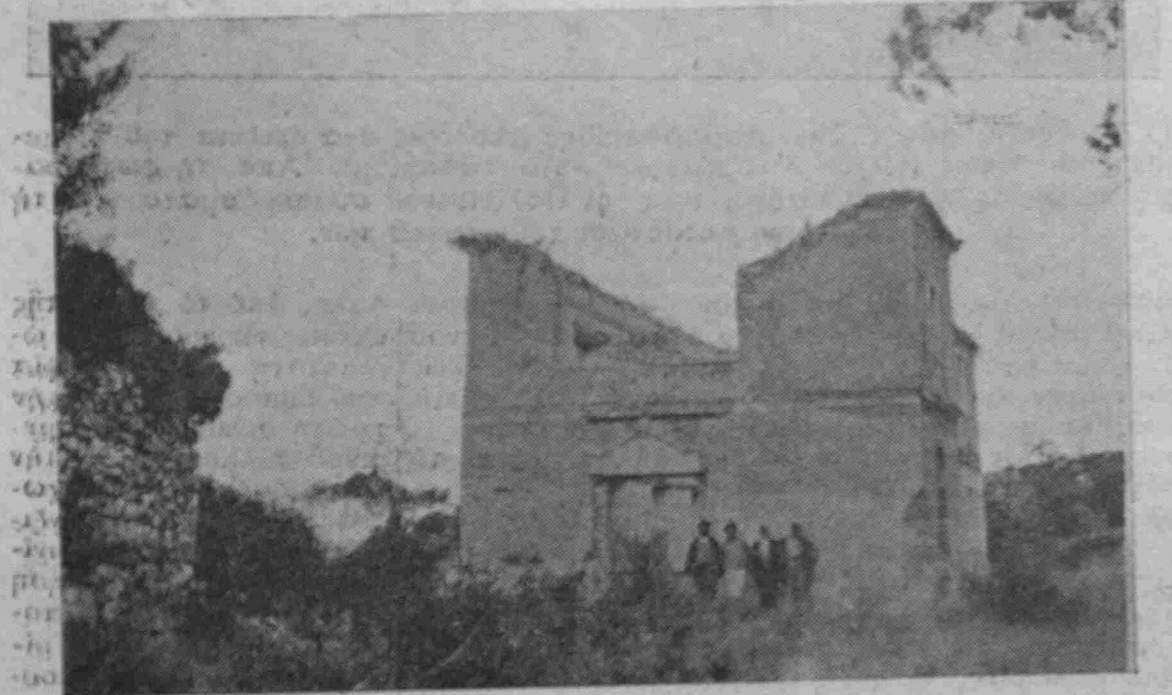
γενέτειρα, έπιβιβαζόμεστε στο βενζινόπλοιο που θά μάς φέρη στο Μαρμαρά. 'Όσο άπομακρύνεται τό μικρό σκάφος από την παραλία, τόσο

ή καρδιά μας σφίγεται περισσότερο και με τά μάτια προσπαθοῦμε να κλεισοῦμε στό νοῦ μας όσο τό δυνατόν πιο έντονη την εικόνα της πο-

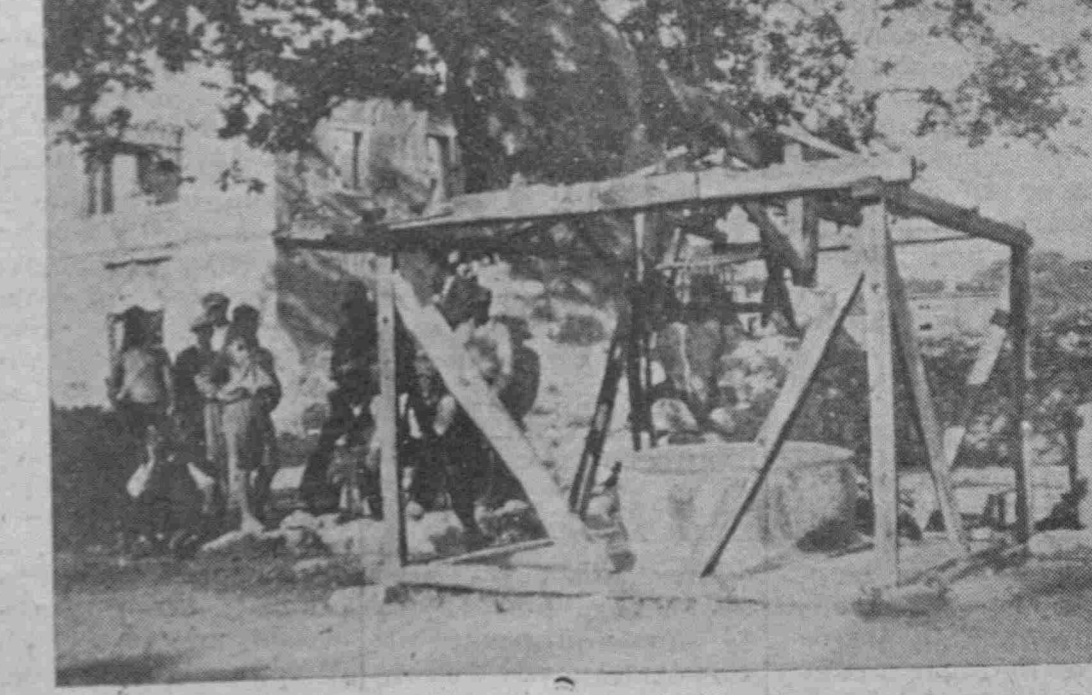
λυαγαπημένης Πατρίδας που σιγά—σιγά χάνεται άπ' τά μάτια μας. 'Υστερα από ένα πολύ εύχάριστο ταξίδι 1 1/2 ώρας με κατεύθυν-

σι Καμιάντος, Πεταλάς, Πάλου Πέτρα, Κατάκωλον, Ταχήρ 'Οδασί, Σταυρί, Γαλιμιά, Σηλάρι, Γαϊδουρονήσι, φθάνομε στο Μαρμαρά ή

ώρα 9 και μισή. Στο έρχόμενο φύλλο. 'Εντυπώσεις από την έπίσκεψή μας στήν Κούταλη

ΠΑΛΑΤΙΑ (του ΜΑΡΜΑΡΑ): Τό Σχολείο και τό Πηγάδι, του χωριού στή σημερινή τούς κατάστασι

(Φωτογραφίες 5ης Μαΐου 1951)